

PRAKSISOVERSIGT · ERSTATNINGSRET

Praksisoversigt over skadelidtes egen skyld og accept af risiko

Nedsættelse og bortfald efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2, færdselslovens § 101 og offererstatningslovens § 6 a

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 32 afgørelser · 1995-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Læren om skadelidtes egen skyld og accept af risiko er for personskadens vedkommende i vid udstrækning ulovbestemt og domstolsskabt, men den har sit lovmæssige holdepunkt i [erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2](#), hvorefter der "under tilsvarende betingelser" som lempelsesreglen i stk. 1 helt eller delvis kan ses bort fra skadelidtes medvirken. Praksis – navnlig Erstatningsnævnets omfattende afgørelsesmateriale – viser et fast mønster: egen skyld udløser skønsmæssig nedsættelse med de faste brøker 1/3, 1/2 eller 2/3, mens accept af risiko og kvalificeret egen skyld kan føre til fuldstændigt bortfald. Afgørende er proportionaliteten mellem skadelidtes forudgående adfærd og skadevolderens handling: eskalerer volden ud over det påregnelige, bortfalder nedsættelsesgrundlaget. Ved siden af den almindelige lære står tre særordninger – forsætskravet i [færdselslovens § 101, stk. 2](#), den skærpede bandebestemmelse i [offererstatningslovens § 6 a, stk. 2](#) fra Bandepakke IV, og de objektive ansvarsloves egne medvirkensregler.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Medvirken er overbegrebet: det dækker både egen skyld (culpøs adfærd) og accept af risiko (passiv indladen på en væsentlig og kendt risiko), jf. Justitsministeriets erstatningsvejledning.
- 02** Nedsættelse for egen skyld sker med de faste brøker 1/3, 1/2 eller 2/3 – forarbejderne til Bandepakke IV forudsætter udtrykkeligt disse brøker som den ved retspraksis fastlagte skala.
- 03** Proportionalitetsprincippet er kernen: skadelidtes forudgående adfærd afskærer kun erstatning, hvis skadevolderens reaktion lå inden for det påregnelige – grov eller livsfarlig vold sprænger rammen.
- 04** Deltagelse i et gensidigt slagsmål, hvor det er uklart hvem der slog først, og hvor forholdet henføres under straffelovens § 248, fører typisk til fuldstændigt bortfald.
- 05** Eskalerer et slagsmål til grov vold efter straffelovens § 245 mod en værgeløs skadelidt, nedsættes erstatningen kun delvis – typisk til det halve – i stedet for at bortfalde.
- 06** Er skadevolderen dømt for forsætligt manddrab, ligger handlingen uden for den risiko, der kan anses for accepteret ved deltagelse i et aftalt slagsmål – der sker ingen nedsættelse.

- 07 Højesteret fastslog i 2019, at skadelidte over for staten som udgangspunkt skal stilles på samme måde som over for skadevolderen; offererstatningslovens § 6 a, stk. 2, blev i 2024 indsat netop for at fravige dette.
- 08 Efter offererstatningslovens § 6 a, stk. 2, er kerneområdet for bortfald vold udøvet som led i en voldelig konflikt mellem to grupperinger; mindre grad af risikobetonet adfærd taler for nedsættelse frem for bortfald.
- 09 Skudsikker vest, bandelogo, våben og formålet med tilstedeværelsen på gerningsstedet er de tungtvejende momenter ved vurderingen af særlig risikobetonet adfærd.
- 10 En bandetilknytning, der er ophørt, kan ikke længere bære en formodning om accept af risiko – den skal foreligge på skadestidspunktet.
- 11 Ved motorkøretøjsskader kræver færdselslovens § 101, stk. 2, forsætlig medvirken for nedsættelse eller bortfald; grov uagtsomhed giver kun nedsættelse og bortfald kun i særlige tilfælde – simpel uagtsomhed er uden betydning.
- 12 Samme forsætsstruktur går igen i miljøskadeerstatningslovens § 4 og jernbanelovens § 50, mens produktansvarslovens § 9 fastholder den almindelige uagtsomhedsnorm.
- 13 I arbejdsituationer kræves en særlig høj grad af uagtsomhed for at statuere egen skyld, når den ansatte handler for at hjælpe en person med et klart behov.
- 14 Strafferetlig frifindelse for nødværge udelukker ikke, at skadelidtes adfærd forud for angrebet afskærer offererstatning.
- 15 Lempelseskriterierne i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1 – ansvarets beskaffenhed, skadens størrelse, skadelidtes interesse og forsikringsforhold – er efter § 24, stk. 2's ordlyd den norm, medvirkensvurderingen skal måles imod.

§ 1 Medvirken som overbegreb – egen skyld og accept af risiko

Dansk erstatningsret opererer med **medvirken** som overbegreb for to beslægtede, men adskilte figurer. Skellet er formuleret klartest i Justitsministeriets [vejledning om erstatningskriterier i patientforsikringsloven](#):

Udtrykket »medvirket« omfatter både egen skyld og accept af risiko.

- **Egen skyld** forudsætter en culpøs adfærd fra skadelidtes side – en tilsidesættelse af den agtpågivenhed, man skylder sig selv. Retsfølgen er en skønsmæssig nedsættelse.
- **Accept af risiko** er passiv adfærd over for en væsentlig og kendt risiko. Figuren medførte historisk bortfald, men anvendes i dag også som grundlag for blot at nedsætte erstatningen.

For personskade er reglen i vid udstrækning ulovbestemt og domstolsskabt. Det lovmæssige holdepunkt er [erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2](#):

Under tilsvarende betingelser som angivet i stk. 1 kan der ses helt eller delvis bort fra skadelidtes medvirken til skaden. Ved krav om erstatning til den, der har mistet en forsørger, gælder det samme om afdødes medvirken.

Bestemmelsen er ikke i sig selv en hjemmel til at nedsætte for medvirken – den forudsætter medvirkenslæren som gældende ret og giver domstolene adgang til at *se bort fra* medvirken, når de kriterier, der gælder for lempelse efter stk. 1, taler for det. Konstruktionen indebærer, at § 24, stk. 1's katalog – skadens størrelse, ansvarets beskaffenhed, skadevolderens forhold, skadelidtes interesse, foreliggende forsikringer samt omstændighederne i øvrigt – også er den målestok, medvirkensvurderingen skal holdes op imod.

De paragraf-specifikke forarbejder til § 24 er sparsomt digitaliserede, og læren må derfor primært udledes af retspraksis samt af den principielle begrebsgennemgang i forarbejderne til offererstatningsændringerne, jf. nedenfor.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 1, 2

§ 2 Lempelseskriterierne i § 24, stk. 1 – den norm, stk. 2 henviser til

Fordi § 24, stk. 2 henviser til "tilsvarende betingelser som angivet i stk. 1", er Højesterets praksis om selve lempelsesreglen retningsgivende også for medvirkensvurderingen. To domme fra 2025 om statens regreskrav mod voldsudøvere illustrerer, hvordan kriterierne vægtes.

I [BS-21903/2025-HJR](#) havde A i 2011 skubbet B kraftigt i brystet, så B faldt bagover og pådrog sig en svær hjerneskade med et erhvervsevnetab på 75 %. Staten udbetalte ca. 2,6 mio. kr. i offererstatning og rejste et regreskrav på godt 3 mio. kr. Byret og landsret lempede til 1 mio. kr.; Højesteret nedsatte yderligere til 500.000 kr. og lagde vægt på:

- **Adfærdens karakter** – et enkelt, spontant skub begået, da A var 21 år og ustraffet
- **Disproportionalitet** – et erhvervsevnetab på 75 % var usædvanligt stort i forhold til selve handlingen
- **Skadelidtes interesse** – B havde allerede modtaget fuld erstatning fra staten
- **Skadevolderens økonomi** – en årsindkomst på ca. 700.000 kr. og en friværdis på ca. 250.000 kr.

Samme mønster ses i [BS-15705/2025-HJR](#), hvor Højesteret ligeledes nedsatte statens regreskrav for voldserstatning efter § 24, stk. 1.

Pointen for medvirkenslæren er metodisk: vurderingen er en **samlet, skønsmæssig afvejning**, hvor misforholdet mellem handlingens grovhed og skadens omfang, parternes interesser og forsikringsdækningen indgår. Det er den samme afvejning, der efter § 24, stk. 2's ordlyd skal foretages, når man tager stilling til, om skadelidtes medvirken skal tillægges virkning.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 1, 2

Offererstatningsloven § 17, stk. 2

Straffeloven § 244

PRAKSIS	Højesteret · Yderligere lempelse af statens regreskrav efter et voldeligt skub med omfattende følger (Erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1)	05.12.2025
	Højesteret · Nedsættelse af statens regreskrav for voldserstatning efter erstatningsansvarslovens § 24	28.10.2025

§ 3

Brøkerne 1/3, 1/2 og 2/3 – og bortfald

Nedsættelse for egen skyld sker ikke frit, men efter en fast skala. Lovgiver har selv anerkendt den i forarbejderne til [lov nr. 665 af 11. juni 2024](#) (Bandedpakke IV):

Det forudsættes, at nedsættelse typisk vil ske med de almindelige brøker, som er fastlagt ved retspraksis i forhold til nedsættelse som følge af egen skyld, det vil sige 1/3, 1/2 eller 2/3.

Erstatningsnævnets praksis udmønter skalaen med stor konsekvens:

Brøk	Sag	Adfærd
1/3	14-520-04428	Opsøgte varslet gruppekonflikt til havnefest og sparkede selv en modpart – ramt af fire knivstik
1/3	15-520-07016	Genoptog afsluttet parkeringskonflikt inde i butikken, tog fat i modparten og optrådte nedladende
1/3	18-520-01492	Blev på caféen trods viden om, at skadevolderen bar kniv og ville starte slagsmål
1/2	14-520-05433	Provokation og fysisk konfrontation
1/2	18-520-02866	Deltog i slagsmål, der eskalerede til spark og tramp mod værgeløs skadelidt
2/3	15-520-06295	Provokation kombineret med spyt
Bortfald	14-520-05824	Gensidigt slagsmål med samlever; uklart hvem der slog først
Bortfald	15-520-06337	Egen provokation og aggression forud for knivstikkeri
Bortfald	20-520-09409	Selvforskyldt håndskade ved konfrontation med tyve

Skalaen er ikke mekanisk. I [21-520-11486](#) – hvor ansøgeren forcerede en havelåge, sparkede hoveddøren ind og optrådte truende over for skadevolderens hustru, mens to børn på 5 og 10 år var i stuen – lod flertallet erstatningen bortfalde helt, selv om slaget med baseballbattet strafferetligt lå uden for nødværgeretten. Et mindretal ville nøjes med at nedsætte med 2/3. Dissensen viser, at valget mellem den øverste brøk og bortfald ofte er det reelle stridspunkt.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 2](#)

[Offererstatningsloven § 6a, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning som følge af egen skyld ved voldelig indtrængen i privat bolig	09.10.2023
Erstatningsnævnet · Bortfald af erstatning for selvforskyldt håndskade efter konfrontation med tyve	17.08.2022
Erstatningsnævnet · Nedsættelse af godtgørelse ved vold som følge af accept af risiko og egen skyld	29.09.2021
Erstatningsnævnet · Halvering af offererstatning efter eskalering fra slagsmål til grov vold	29.09.2021
Erstatningsnævnet · Nedsættelse af erstatning med to tredjedele som følge af egen skyld ved provokation og spyt	24.07.2018
Erstatningsnævnet · Nedsættelse af erstatning efter voldsepisode grundet ansøgers egen opførsel og provokation	20.07.2018

Erstatningsnævnet · Afslag på erstatning til voldsoffer på grund af egen skyld i forbindelse med gensidigt slagsmål	20.07.2018
Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning efter knivstikkeri som følge af egen provokation og aggression	20.07.2018
Erstatningsnævnet · Nedsættelse af erstatning efter knivoverfald grundet egen skyld og accept af risiko ved gruppeskænderi	14.07.2018
Erstatningsnævnet · Nedsættelse af erstatning til halvdelen grundet egen skyld efter provokation og fysisk konfrontation	14.07.2018

§ 4 Proportionaliteten mellem skadelidtes adfærd og skadevolderens handling i voldssager

Det bærende princip i voldssagerne er **proportionalitet**. Skadelidtes forudgående adfærd nedsætter kun erstatningen, i det omfang skadevolderens reaktion lå inden for det, skadelidte kunne anses for at have accepteret. Sprænger voldsrammen, falder nedsættelsesgrundlaget bort – uanset hvor uklogt skadelidte har handlet.

Tre afgørelser tegner grænsen skarpt:

Eskalering giver kun delvis nedsættelse. I [18-520-02866](#) startede episoden som et gensidigt slagsmål omfattet af [straffelovens § 248](#), men udviklede sig til spark og tramp i hovedet og ryggen, mens ansøgeren lå ned. Han pådrog sig tre brækkede ribben, en punkteret lunge og tandskader. Nævnet nedsatte med 1/2 – ikke bortfald – netop fordi legemsangrebet eskalerede til vold omfattet af [straffelovens § 245](#) på et tidspunkt, hvor ansøgeren lå værgeløs, og det var i den grove fase, skaderne opstod.

Grov vold afskærer nedsættelse helt. I [21-520-10308](#) var ansøgeren efter en forudgående uoverensstemmelse mødt uanmeldt op på skadevolderens bopæl midt om natten. Skadevolderen slog ham i hovedet med glasflasker, så de knustes, og fortsatte med at stikke ham med skårene. Nævnet nedsatte **ikke**:

- Et uanmeldt fremmøde berettiger ikke til, at man bliver udsat for grov vold
- En tidligere uoverensstemmelse kan ikke retfærdiggøre et efterfølgende voldeligt angreb
- Ansøgerens fastholdelse og skub skete *efter* angrebets start og udgjorde ikke egen skyld

Forsætligt drab ligger uden for enhver accept. I [22-520-13802](#) var afdøde mødt op til et på forhånd aftalt slagsmål mellem to grupperinger, bevæbnet, og blev stukket to gange i brystet. Nævnet tilkendte alligevel de efterladte **fuld** erstatning for begravelsesudgifter, fordi skadevolderen var dømt for forsætligt manddrab og ikke blot grov vold med døden til følge – karakteren af handlingen lå uden for den risiko, man kan anses for at have accepteret selv ved deltagelse i et aftalt slagsmål. Nævnet henviste udtrykkeligt til Højesterets princip om, at skadelidte over for staten skal stilles som over for skadevolderen.

En beslægtet grænse trækkes i **arbejdssituationer**. I [21-520-11156](#) gik en nattevagt alene ind til en dement beboer i strid med en handleplan, der krævede to personalemedlemmer, og fik armen vredet om. Nævnet nedsatte ikke:

I en arbejdssituation kræves der en særlig høj grad af uagtsomhed for at statuere egen skyld, især når den ansatte handler med det formål at hjælpe en person med et klart behov.

Endelig kan egen skyld være så dominerende, at den fjerner skadevolderens ansvar helt. I [S-1592-12](#) frifandt Østre Landsret en bilist for uagtsomt manddrab efter en episode, hvor en stærkt beruset passager faldt ud af en kørende bil:

Herefter finder vi, at tiltalte ikke har handlet med en sådan uagtsomhed, at den - sammenholdt med den af F udviste betydelige egen skyld - kan føre til domfældelse for overtrædelse efter straffelovens § 241.

LOV	Offererstatningsloven § 6a, stk. 1	Straffeloven § 245	Straffeloven § 248
PRAKSIS	Landsretten · Stadfæstelse af dom vedrørende overtrædelse af færdselsloven 02.10.2012 Erstatningsnævnet · Ingen nedsættelse af erstatning ved grov vold trods uinviteret fremmøde og forudgående konflikt 09.10.2023 Erstatningsnævnet · Erstatning for begravelsesudgifter ved manddrab i aftalt slagsmål 09.10.2023 Erstatningsnævnet · Erstatning til plejer efter voldelig hændelse trods tilsidesættelse af sikkerhedsprocedure 09.10.2023 Erstatningsnævnet · Halvering af offererstatning efter eskalering fra slagsmål til grov vold 29.09.2021		

Accept af risiko i det kriminelle miljø – og Højesterets korrektion i 2019

Erstatningsnævnet udviklede fra 1980'erne en fast praksis, hvorefter personer med tilknytning til bande- og rockermiljøet blev nægtet erstatning under henvisning til accept af risiko. Nævnet støttede sig på **betænkning nr. 1019/1984**, som – efter nævnets gengivelse – beskriver, at personer, der bevidst indlader sig på risikabel adfærd i miljøer, som samfundet ønsker at modvirke, ikke kan kræve erstatning for skader pådraget i forbindelse med denne adfærd.

Praksis fremgår klart af de ældre afgørelser:

- I [14-520-05624](#) blev en mand skudt i hovedet med en riffel foran en kendt hash-adresse. Han bar **skudsikker vest** og havde en walkie-talkie. Nævnet gav afslag og betragtede vesten som et afgørende bevis for, at han var fuldt klar over at færdes i et særdeles farligt miljø.
- I [14-520-05797](#) fik forældrene til en dræbt afslag på både efterladtegodtgørelse og begravelsesudgifter, fordi afdøde havde færdes i miljøet og selv havde overleveret gerningsvåbenet til skadevolderen.
- I [16-520-08886](#) fik en tidligere bandemedlem afslag, fordi han aktivt skubbede andre væk for at beskytte en ven, han vidste var bandemedlem, under dennes voldsudøvelse.

Grænsen går ved, om tilknytningen bestod **på skadestidspunktet**. I [13-520-00295](#) blev en mand overfaldet i sit eget hjem af tre gerningsmænd, pacificeret med tåregas og slået med en jernkølle. Nævnet havde oprindeligt givet afslag under henvisning til betænkning nr. 1019/1984, men anerkendte kravet under retssagen, da det kunne dokumenteres, at han ikke havde haft kontakt til miljøet det seneste år.

Den afgørende korrektion kom med Højesterets dom af 9. december 2019 i [BS-20121/2019-HJR](#) (UfR 2020.819 H) om erstatning til et offer involveret i banderelateret hashhandel. Dommens princip – at skadelidte over for staten skal stilles på samme måde, som vedkommende ville være stillet over for skadevolderen – indsnævrede rækkevidden af den hidtidige nævnspraksis. Betydningen bekræftes af lovgiver selv: forarbejderne til § 6 a, stk. 2, taler om, at bestemmelsen indebærer "i et vist omfang ... en genindførelse af den tidligere

retstilstand", og at virkningen vil være, at "skadelidte i disse tilfælde kan blive stillet **anderledes** over for staten end over for skadevolderen".

Dommens princip anvendes fortsat direkte af nævnet i sager uden for § 6 a, stk. 2's område, jf. [22-520-13802](#).

LOV	Offererstatningsloven § 6a, stk. 1	Offererstatningsloven § 6, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Erstatning til offer involveret i banderelateret hashhandel: Offererstatningslovens § 6 a og accept af risiko		09.12.2019
	Erstatningsnævnet · Erstatning for begravelsesudgifter ved manddrab i aftalt slagsmål		09.10.2023
	Erstatningsnævnet · Nægtelse af erstatning til skudoffer grundet accept af risiko i kriminelt bandemiljø		20.07.2018
	Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning til tidligere bandemedlem grundet accept af risiko ved indblanding i voldsepisode		14.07.2018
	Erstatningsnævnet · Afslag på erstatning til efterladte efter skuddrab grundet offerets involvering i bandemiljø og accept af risiko		12.07.2018
	Erstatningsnævnet · Ret til erstatning for voldsoffer trods tidligere tilknytning til bandemiljø		19.11.2015

§ 6 Offererstatningslovens § 6 a – samspillet med de almindelige regler

[Offererstatningslovens § 6 a, stk. 1](#) er den kanal, hvorigennem den almindelige medvirkenslære får virkning i den statslige offererstatningsordning:

Ved afgørelser om erstatning efter denne lov finder dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og §§ 6 b og 6 c.

Bestemmelsen er dobbelt vigtig. For det første gør den – sammen med [§ 6, stk. 1](#), hvorefter erstatning ydes selv om skadevolderen er ukendt, under 15 år eller utilregnelig – Erstatningsnævnets afgørelser til den langt største samlede kilde til, hvordan medvirkenslæren faktisk anvendes. For det andet er det i forarbejderne til § 6 a, at man finder den mest sammenhængende officielle begrebsgennemgang, netop fordi bestemmelsen henviser til læren som en helhed.

Henvisningen til §§ 6 b og 6 c blev indsat ved [lov nr. 895 af 21. juni 2022](#) for at tydeliggøre, at disse bestemmelser fraviger hovedreglen om, at erstatning og godtgørelse fastsættes efter erstatningsansvarslovens regler. Som forarbejderne udtrykker det:

At erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven, betyder for det første, at selve udmålingen af erstatninger og godtgørelser sker efter reglerne i erstatningsansvarsloven.

Det er værd at bemærke, at nævnet vurderer medvirken **selvstændigt** for hver skadelidt. I [18-520-01492](#) blev to personer stukket ned på samme café ved samme lejlighed. A fik nedsat med 1/3, fordi han blev på stedet trods viden om kniv og voldshensigt. B – der kom til for at stoppe slagsmålet og selv blev stukket, efter at det var bragt til ophør – fik **ingen** nedsættelse, fordi hans hensigt udelukkende var at afværge yderligere vold.

Endelig er strafferetlig frifindelse ikke afgørende. I [15-520-06777](#) var ansøgeren frifundet for nødværge for det knivstik, han tildelte sin angriber. Nævnet gav alligevel afslag på erstatning: selv om en handling kan være straffri som nødværge, kan skadelidtes egen adfærd **forud** for angrebet – her at gå en varslet angriber i møde med en kniv – føre til bortfald efter offererstatningsreglerne.

Dette område er nærmere behandlet i praksisoversigten om [voldsoffer-erstatning](#).

LOV	Offererstatningsloven § 6a, stk. 1	Offererstatningsloven § 6, stk. 1
PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Nedsættelse af godtgørelse ved vold som følge af accept af risiko og egen skyld	29.09.2021
	Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning efter opsøgende adfærd med kniv trods frifindelse for nødværge	20.07.2018

§ 7 Bandepakke IV: den skærpede risikoregel i § 6 a, stk. 2

Ved [lov nr. 665 af 11. juni 2024](#) (Bandepakke IV), med ikrafttræden 1. juli 2024, indsattes [offererstatningslovens § 6 a, stk. 2](#):

Erstatning kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte gennem sin adfærd har udsat sig for en særlig risiko for den pågældende skade.

Bestemmelsen er en bevidst fravigelse af de almindelige regler. Forarbejderne – de mest detaljerede paragraf-bemærkninger på hele området – fastlægger anvendelsesområdet:

Ved dette forstås tilfælde, hvor skadelidte er medlem af eller har tilknytning til en bande, samt tilfælde, hvor skadelidte færdes i et farligt og kriminelt miljø, hvor der rutinemæssigt begås kriminalitet af en art, som indbyder til voldelige sammenstød med andre.

Momenter der kan tillægges vægt: om skadelidte bar skudsikker vest, bandelogo og/eller våben; om skadelidte er medlem af en bandegruppering, omgås bandemedlemmer eller færdes i et farligt miljø præget af organiseret kriminalitet; skadelidtes formål med tilstedeværelsen på gerningsstedet; og om [straffelovens § 81 a](#) er citeret i en eventuel underliggende straffesag.

Bortfald eller nedsættelse? Forarbejderne opstiller en glidende skala:

Kerneområdet for bestemmelsens anvendelsesområde er vold udøvet som led i en voldelig konflikt mellem to grupperinger. Inden for dette kerneområde vil der som udgangspunkt skulle ske bortfald af offererstatning.

Såfremt der i den konkrete situation alene er udvist en mindre grad af risikobetonet adfærd, vil dette tale for en nedsættelse af erstatningen fremfor bortfald. Eksempelvis vil det tale for nedsættelse af erstatning, hvis et bandemedlem bliver udsat for en strafbar handling på et tidspunkt, hvor bandemedlemmet ikke i den konkrete situation var involveret i aktiviteter med tilknytning til et kriminelt miljø.

Den bærende afvejningsnorm er sammenhængen mellem skade og miljø:

Generelt kan det fremhæves, at jo tættere sammenhæng den konkrete skade har med skadelidtes tilknytning til et kriminelt miljø, i jo højere grad taler det for, at offererstatningen skal bortfalde.

Uden for anvendelsesområdet falder den **rent tilfældighedsprægede hændelse** – men det "vil dog have formodningen imod sig, at der er tale om en rent tilfældighedspræget hændelse, når offeret er bandemedlem eller i øvrigt befandt sig i et farligt og kriminelt miljø". Erstatningsnævnet skal foretage vurderingen "under iagttagelse af almindelige proportionalitetsprincipper", og nedsættelse sker typisk med brøkerne 1/3, 1/2 eller 2/3.

To begrænsninger er væsentlige. For det første påvirker bestemmelsen **ikke** skadelidtes adgang til at rejse et civilt krav mod gerningspersonen efter de almindelige erstatningsregler – ordningen angår alene den statslige udbetaling. For det andet rammer § 6 a, stk. 2, også de efterladte, hvis skadelidte afgår ved døden.

[Rigsadvokatmeddelelsen om vejledning af forurettede](#) peger på en praktisk begrænsning: politiet er ikke forpligtet til at videregive oplysninger om bandetilknytning til Erstatningsnævnet, og

Den foreslåede ordning vil derfor kunne indebære, at en erstatningssøgende kan opnå adgang til (fuld) erstatning, selv om politiet er i besiddelse af oplysninger omkring bandetilknytning, fordi politiet vurderer, at sådanne oplysninger af efterforskningsmæssige hensyn eller andre tungtvejende hensyn ikke bør indgå i den administrative afgørelse.

Samtidig blev [offererstatningslovens § 11 a, stk. 1](#) ændret, så nævnet også kan vurdere nedsættelse efter § 6 a, stk. 2, i sager, hvor erstatningskravet allerede er afgjort ved dom.

LOV

[Offererstatningsloven § 6a, stk. 2](#)[Offererstatningsloven § 11a, stk. 1](#)[Straffeloven § 81a](#)

PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Nægtelse af erstatning til skudoffer grundet accept af risiko i kriminelt bandemiljø	20.07.2018
	Erstatningsnævnet · Afslag på erstatning til efterladte efter skuddrab grundet offerets involvering i bandemiljø og accept af risiko	12.07.2018

§ 8 Motorkøretøjsskader: forsætskravet i færdselslovens § 101, stk. 2

For skader forvoldt af motordrevne køretøjer gælder en markant lempeligere medvirkensregel end den almindelige lære. [Færdselslovens § 101, stk. 2](#) bestemmer:

Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Strukturen er trestrengt og skal læses omhyggeligt:

Skadelidtes tilregnelser	Retsfølge for personskade
Forsæt	Kan nedsættes eller bortfalde
Grov uagtsomhed	Kan nedsættes; bortfald kun i særlige tilfælde
Simpel uagtsomhed	Ingen virkning

Dette er en væsentlig afvigelse fra den almindelige medvirkenslære, hvor simpel culpa i princippet er tilstrækkelig. Baggrunden er det objektive ansvar i [§ 101, stk. 1](#) sammenholdt med den obligatoriske ansvarsforsikring – hensyn, der netop er blandt lempelseskriterierne i [erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1](#) ("foreliggende forsikringer").

For **tingsskade** gælder derimod den almindelige norm, jf. [§ 101, stk. 3](#): erstatningen kan nedsættes eller bortfalde ved forsæt **eller uagtsomhed** – uden kvalifikation.

Ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer henviser [færdselslovens § 103, stk. 1](#) udtrykkeligt tilbage: "Personskade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter

reglerne i § 101, stk. 1 og 2." Forsætskravet gælder altså også her, mens tingsskaden efter § 103, stk. 2, afgøres "under hensyn til de foreliggende omstændigheder".

De centrale anvendelsesområder er passageren hos den spirituspåvirkede fører og selvmordsforsøget foran et køretøj. I begge tilfælde er det springende punkt, om skadelidtes adfærd kan kvalificeres som **forsætlig** medvirken eller alene som grov uagtsomhed – og i sidstnævnte tilfælde, om der foreligger de "særlige tilfælde", der kan bære bortfald.

Færdselslovens § 101 stammer fra færdselsloven af 1975, og de paragraf-specifikke bemærkninger er ikke digitaliseret; lovforslaget findes i [Folketingstidende 1975-76, tillæg A](#).

LOV

Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 1

Færdselsloven § 101, stk. 1-3

Færdselsloven § 103, stk. 1, 2

PRAKSIS Landsretten · Stadfæstelse af dom vedrørende overtrædelse af færdselsloven

02.10.2012

§ 9 Passageren hos den spirituspåvirkede fører – forsikringsrettens parallelspor

Passagerens accept af risiko afgøres i praksis oftest ikke efter [færdselslovens § 101](#), men i forholdet til passagerens egen ulykkesforsikring efter [forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2](#) om grov uagtsomhed. Ankenævnet for Forsikrings praksis er derfor den rigeste kilde til, hvordan "kendskab til risikoen" bedømmes bevismæssigt – og den er lærerig også for medvirkenslæren, fordi den præcist afdækker, hvad der skal til for at statuere, at skadelidte *kendte* risikoen.

Bevisbyrden ligger hos den, der påberåber sig accept af risiko. I [sag 100325](#) kørte en bil 155 km/t i en 80-zone med en fører med mindstepromille 1,27. Nævnet gav alligevel passageren medhold:

Nævnet finder, at selskabet under disse omstændigheder ikke har godtgjort, at klageren har udvist en adfærd, der har indebåret en så indlysende fare for en skade som den indtrufne, at selskabet er berettiget til at afvise at yde erstatning...

Der blev lagt vægt på, at klageren kun havde været sammen med føreren i ca. to timer, at en medpassager på forsædet ikke havde bemærket tegn på beruselse, og at klageren på bagsædet ikke havde reel mulighed for at gribe ind. Samme resultat i [sag 103398](#) fra samme ulykke:

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har bevist, at det var indlysende for klageren, at føreren var alkoholpåvirket i en grad, at føreren ikke kunne køre bil på forsvarlig vis.

Nævnet fastslog udtrykkeligt, at **promillen alene ikke er nok**, når førerens adfærd ikke gav tegn på påvirkning, og at passagerens egen promille (0,90) ikke beviser, at han drak sammen med føreren i et omfang, hvor han indså faren.

Omvendt, når samværet er dokumenteret. I [sag 60475](#) havde klageren og knallertføreren drukket sammen i fem timer, og førerens promille var 1,97. Nævnet afviste dækning, fordi klageren "ved at være passager udsatte sig for en åbenlys fare". Tilsvarende i [sag 88007](#), hvor flertallet fandt det godtgjort, at klageren "uanset sin egen beruselse må have indset, at kørslen under disse omstændigheder indebar en meget høj risiko for skade" – med dissens fra et medlem, netop fordi oplysninger om forudgående samvær manglede.

Alder og indsigt. I [sag 96844](#) fik en mindreårig pige medhold, selv om knallerten var konstruktivt ændret, uden nummerplade og uden styrthjelm, og føreren havde 0,69 i promille. Nævnet lagde vægt på hendes lave alder, at promillen var relativt lav, og at ulykken blev udløst af førerens pludselige beslutning om at krydse vejen – noget hun ikke havde kontrol over.

Mønstret er entydigt: accept af risiko forudsætter **konkret, dokumenteret viden** om den kendte risiko – ikke en eftertænklig slutning fra promilletal. Forsikringsrettens egen lære om grov uagtsomhed og fareforøgelse mellem forsikringstager og selskab behandles i [ansvarsforsikring-forsæt-grov-uagtsomhed](#) og [soloulykke-kasko-grov-uagtsomhed](#).

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 18, stk. 2](#)
[Færdselsloven § 53, stk. 1](#)
[Færdselsloven § 101, stk. 2](#)

PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Passagers krav på ulykkesforsikring efter spirituskørsel: Spørgsmål om grov uagtsomhed og kendskab til førerens beruselse	05.11.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Passager fik medhold i dækning efter ulykke trods førerens spirituskørsel og høje hastighed	10.01.2024
	Ankenævnet for Forsikring · Ulykkesforsikring: Passager på ulovlig knallert med spirituspåvirket fører – grov uagtsomhed?	06.10.2021
	Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af dækning for passager på spirituspåvirket knallert	07.10.2015
	Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af ulykkesforsikringsdækning grundet grov uagtsomhed ved kørsel med spirituspåvirket fører	03.11.2003

§ 10 De objektive ansvarsloves egne medvirkensregler

Færdselslovens forsætskrav står ikke alene. En række love med objektivt eller skærpet ansvar har egne medvirkensregler, der afviger fra den almindelige lære. Sammenligningen er central, fordi den viser, at lovgiver systematisk hæver tærsklen for personskade, hvor ansvaret er objektivt.

Lov	Personskade / forsørgertab	Tingsskade / øvrige tilfælde
Færdselsloven § 101, stk. 2-3	Forsæt: nedsættelse/bortfald. Grov uagtsomhed: nedsættelse, bortfald kun i særlige tilfælde	Forsæt eller uagtsomhed
Miljøskadeerstatningsloven § 4	Forsæt: nedsættelse/bortfald. Grov uagtsomhed: nedsættelse, bortfald kun i særlige tilfælde	Forsæt eller uagtsomhed
Jernbaneloven § 50	Forsæt: nedsættelse/bortfald. Grov uagtsomhed: nedsættelse, bortfald kun i særlige tilfælde	Forsæt eller uagtsomhed
Produktansvarsloven § 9	Forsæt eller uagtsomhed	Forsæt eller uagtsomhed, med fradrag efter § 8
Arbejdsskadesikringsloven § 14	Forsæt eller retsstridig handling/undladelse	–

Ordlyden er i færdselsloven, miljøskadeerstatningsloven og jernbaneloven **identisk** – de tre bestemmelser er skåret over samme læst. [Produktansvarsloven § 9](#) følger derimod den almindelige norm: "Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har medvirket til skaden ved forsæt eller uagtsomhed." Produktansvarets øvrige elementer behandles i [produktansvar](#).

Arbejdsskadesikringsloven § 14 har sin helt egen formulering:

Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt men nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Ankestyrelsen har i [U-8-06](#) fastlagt niveauet principielt. En skadelidt kørte med 1,37 i promille og 140-150 km/t på vej fra en forretningsfrokost. Arbejdsskadestyrelsen nedsatte med 1/3; Ankestyrelsen ændrede til **1/4**:

Ankestyrelsen lagde vægt på, at skadelidte ikke alene ved selvforskyldt beruselse havde fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, men at kørsel med en alkoholpromille på 1,37 var en retsstridig handling, der havde fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden.

Afgørelsen er dobbelt lærerig: dels fastslår den 1/4 som standardbrøk ved grovere færdselsovertrædelser i arbejdsskadesystemet – en **anden** skala end erstatningsrettens 1/3, 1/2 og 2/3 – dels understreger den, at selvforskyldt beruselse ikke i sig selv er tilstrækkelig efter lovændringen pr. 1. januar 1993; der kræves en retsstridig handling.

Endelig gælder en særlig lempelig regel på patientskadeområdet. Efter Justitsministeriets [erstatningsvejledning](#) kan erstatningen kun nedsættes ved forsæt eller grov uagtsomhed, og:

Reglen indeholder den afvigelse fra almindelige erstatningsregler, at egen skyld i form af simpel uagtsomhed fra patientens side ikke kan medføre nedsættelse af erstatningen. ... Accept af risiko får dog normalt ikke betydning i disse tilfælde, da selv et udtrykkeligt samtykke fra patienten til gennemførelse af behandlingen i sig selv er uden betydning for vurderingen af, om der foreligger en erstatningsberettigende patientskade.

LOV

[Arbejdsskadesikringsloven § 14](#)

[Færdselsloven § 101, stk. 2, 3](#)

[Jernbaneloven § 50, stk. 1, 2](#)

[Miljøskadeerstatningsloven § 4, stk. 1, 2](#)

[Produktansvarsloven § 9, stk. 1](#)

PRAKSIS **Ankestyrelsen** · Nedsættelse af arbejdsskadeerstatning på grund af spirituskørsel som retsstridig handling

01.01.2006

§ 11 Egen skyld ved differenceerstatning og i strafferetsplejen

Medvirkenslæren rækker ud over den rene personskadesag og møder to steder særlige beregnings- og anvendelsesspørgsmål.

Differenceerstatningen. Når skadelidte både har krav efter arbejdsskadesikringsloven og et differencekrav efter erstatningsansvarsloven, rejser egen skyld et beregningsteknisk problem: skal nedsættelsen ske før eller efter fradrag af arbejdsskadeudgifter? Højesteret tog stilling i [sag 253/2017](#) om beregning af differenceerstatning ved egen skyld og arbejdsskadeudgifter, med [erstatningsansvarslovens §§ 5 og 17](#) og [arbejdsskadesikringslovens §§ 14 og 77](#) som retsgrundlag. Selve udmålingen af de enkelte poster hører under [tabt-arbejdsfortjeneste](#), [svie-og-smerte](#), [varigt-men-mengraderstatning](#) og [erhvervsevnetab](#).

Strafferetsplejens egen skyld-regel. [Retsplejelovens § 1018 a, stk. 3](#) om erstatning for uberettiget strafferetlig forfølgning har sin egen "egen skyld"-figur, der bygger på beslægtede hensyn. I [U.1995.482H](#) blev en frifundet narkosigtet nægtet fuld erstatning for 454 døgn varetægt, fordi han valgte ikke at udtale sig:

Retten finder, at erstatningssøgende ved at vælge hovedsageligt ikke at udtale sig under sagen, på trods af de for ham belastende aflyttede telefonsamtaler... må bære risikoen for varetægtsfængsling, i en periode tillige i isolation.

Spørgsmålet blev igen behandlet i [sag 51/2020](#).

[Rigsadvokatmeddelelsen om erstatning efter retsplejelovens kapitel 93 a](#) opsummerer de nyere afgrænsninger og fremhæver, at retten til ikke at udtale sig ikke i sig selv er egen skyld:

I U 2021.3983 H fandt Højesteret, at de erstatningssøgende ikke havde udvist egen skyld alene som følge af, at de ikke ønskede at udtale sig under hovedforhandlingen i straffesagen... Højesteret fandt dog tillige, at de erstatningssøgende alle havde udvist egen skyld i form af mistankepådragende adfærd forud for strafforfølgningen i en sådan grad, at erstatning for langvarig frihedsberøvelse i det hele skulle nægtes.

Rigsadvokaten understreger tillige den kausale afgrænsning, der er beslægtet med proportionalitetstanken i voldssagerne:

Det er i denne forbindelse afgørende, om en eventuel "egen skyld" kan siges at have været årsag til hele den periode, hvor den pågældende har været frihedsberøvet, eller om den omvendt kun er årsag til en del af denne periode. ... Ikke enhver oprindeligt mistankepådragende adfærd eller uforsigtighed forud for strafforfølgningen eller i straffesagens indledende faser fører i sig selv til nedsættelse eller bortfald af erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

LOV

[Arbejdsskadesikringsloven § 77, stk. 1, 2](#)
[Erstatningsansvarsloven § 17, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 1018a, stk. 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om dommerinhabilitet og erstatning for varetægtsfængsling ved egen skyld	15.06.2021
	Højesteret · Beregning af differenceerstatning ved egen skyld og arbejdsskadeudgifter	30.08.2018
	Højesteret · Afslag på erstatning for uberettiget varetægtsfængsling pga. sigtedes passivitet	07.03.1995

§ 12 Sammenfatning – hvad afgør udfaldet

Praksis lader sig destillere til fem spørgsmål, der i praksis afgør sagerne.

1. Hvilket regelsæt gælder? Er skaden forvoldt af et motordrevet køretøj, et jernbanekøretøj eller en miljøforurening, er tærsklen hævet til forsæt eller grov uagtsomhed, jf. [færdselslovens § 101, stk. 2](#), [miljøskadeerstatningslovens § 4](#) og [jernbanelovens § 50](#). Er der tale om produktansvar eller almindelig culpa, gælder den ordinære uagtsomhedsnorm. Søges erstatning fra staten efter offererstatningsloven, gælder de almindelige regler via [§ 6 a, stk. 1](#) – medmindre den skærpede [§ 6 a, stk. 2](#) finder anvendelse.

2. Er der medvirken – og af hvilken art? Egen skyld kræver culpøs adfærd; accept af risiko kræver, at skadelidte passivt har indladt sig på en **væsentlig og kendt** risiko. Ankenævnet for Forsikrings praksis viser, at kendskabet skal godtgøres konkret af den, der påberåber sig det – jf. [sag 103398](#). Handler skadelidte for at afværge skade frem for at deltage, er der ingen medvirken, jf. [18-520-01492](#).

3. Står skadevolderens handling i rimeligt forhold til skadelidtes adfærd? Dette er lærens tyngdepunkt. Eskalerer volden til [straffelovens § 245](#) mod en værgeløs skadelidt, reduceres nedsættelsen – jf. [18-520-02866](#). Er volden grov og livsfarlig, bortfalder nedsættelsen helt – jf. [21-520-10308](#). Er skadevolderen dømt for forsætligt manddrab, ligger handlingen uden for enhver accept – jf. [22-520-13802](#).

4. Hvilken brøk? Skalaen er $1/3 \rightarrow 1/2 \rightarrow 2/3 \rightarrow$ bortfald, med bortfald som normalreaktionen ved gensidige slagsmål efter [straffelovens § 248](#), hvor det er uklart hvem der slog først. I arbejdsskadesystemet gælder en anden skala med $1/4$ som standard ved grovere færdselsovertrædelser, jf. [U-8-06](#).

5. Taler lempelseshensynene for at se bort fra medvirken? [Erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2](#) henviser til stk. 1's katalog. Højesterets regres-domme fra 2025 – [BS-21903/2025-HJR](#) og [BS-15705/2025-HJR](#) – viser, at misforholdet mellem handlingens grovhed og skadens omfang, parternes interesser og forsikringsforholdene vejer tungt i den samlede skønsmæssige afvejning.

Retsudviklingen har bevæget sig i to modsatrettede retninger. Højesteret indsnævrede i [BS-20121/2019-HJR](#) (UfR 2020.819 H) rækkevidden af accept af risiko i offererstatningen ved at fastslå, at skadelidte over for staten skal stilles som over for skadevolderen. Med [lov nr. 665 af 11. juni 2024](#) genindførte lovgiver – bevidst og udtrykkeligt – en videre adgang til at nægte erstatning i bandemiljøet. For alle andre skadelidte end dem, der er omfattet af § 6 a, stk. 2, står Højesterets princip uændret.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 24, stk. 1, 2	Færdselsloven § 101, stk. 2	
	Offererstatningsloven § 6a, stk. 1, 2	Straffeloven § 245	Straffeloven § 248
PRAKSIS	Højesteret · Yderligere lempelse af statens regreskrav efter et voldeligt skub med omfattende følger (Erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1)		05.12.2025
	Højesteret · Nedsættelse af statens regreskrav for voldserstatning efter erstatningsansvarslovens § 24		28.10.2025
	Højesteret · Erstatning til offer involveret i banderelateret hashhandel: Offererstatningslovens § 6 a og accept af risiko		09.12.2019
	Erstatningsnævnet · Ingen nedsættelse af erstatning ved grov vold trods uinviteret fremmøde og forudgående konflikt		09.10.2023
	Erstatningsnævnet · Erstatning for begravelsesudgifter ved manddrab i aftalt slagsmål		09.10.2023
	Erstatningsnævnet · Halvering af offererstatning efter eskalering fra slagsmål til grov vold		29.09.2021
	Erstatningsnævnet · Nedsættelse af godtgørelse ved vold som følge af accept af risiko og egen skyld		29.09.2021
	Ankenævnet for Forsikring · Passagers krav på ulykkesforsikring efter spirituskørsel: Spørgsmål om grov uagtsomhed og kendskab til førerens beruselse		05.11.2025
	Ankestyrelsen · Nedsættelse af arbejdsskadeerstatning på grund af spirituskørsel som retsstridig handling		01.01.2006

REFERENCE	Lovgrundlag		5 paragraffer
	Arbejdsskadesikringsloven § 14	Erstatningsansvarsloven § 24	stk. 1, 2
	Færdselsloven § 101		stk. 2
	Offererstatningsloven § 6a	Miljøskadeerstatningsloven § 4	stk. 1
			stk. 1, 2

MATERIALE	Citerede afgørelser		32 afgørelser
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			6
05.12.2025	Yderligere lempelse af statens regreskrav efter et voldeligt skub med omfattende følger (Erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1)		21903-2025

28.10.2025	Nedsættelse af statens regreskrav for voldserstatning efter erstatningsansvarslovens § 24	15705-2025
15.06.2021	Højesterets afgørelse om dommerinhabilitet og erstatning for varetægtsfængsling ved egen skyld	51-2020
09.12.2019	Erstatning til offer involveret i banderelateret hashhandel: Offererstatningslovens § 6 a og accept af risiko	bs-20121-2019-hjr
30.08.2018	Beregning af differenceerstatning ved egen skyld og arbejdsskadeydelser	253-2017
07.03.1995	Afslag på erstatning for uberettiget varetægtsfængsling pga. sigtedes passivitet	U.1995.482H

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

1

02.10.2012	Stadfæstelse af dom vedrørende overtrædelse af færdselsloven	6534-7844
------------	--	-----------

ERSTATNINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

19

09.10.2023	Erstatning for begravelsesudgifter ved manddrab i aftalt slagsmål	22-520-13802
09.10.2023	Erstatning til plejer efter voldelig hændelse trods tilsidesættelse af sikkerhedsprocedure	21-520-11156
09.10.2023	Afslag på offererstatning som følge af egen skyld ved voldelig indtrængen i privat bolig	21-520-11486
09.10.2023	Ingen nedsættelse af erstatning ved grov vold trods uinviteret fremmøde og forudgående konflikt	21-520-10308
17.08.2022	Bortfald af erstatning for selvforskyldt håndskade efter konfrontation med tyve	20-520-09409
29.09.2021	Halvering af offererstatning efter eskalering fra slagsmål til grov vold	18-520-02866
29.09.2021	Nedsættelse af godtgørelse ved vold som følge af accept af risiko og egen skyld	18-520-01492
29.09.2021	Bortfald af erstatning til voldsoffer på grund af egen skyld i slagsmål	18-520-01851
24.07.2018	Nedsættelse af erstatning med to tredjedele som følge af egen skyld ved provokation og spyt	15-520-06295
20.07.2018	Nægtelse af erstatning til skudoffer grundet accept af risiko i kriminelt bandemiljø	14-520-05624
20.07.2018	Afslag på erstatning til voldsoffer på grund af egen skyld i forbindelse med gensidigt slagsmål	14-520-05824
20.07.2018	Afslag på offererstatning efter knivstikkeri som følge af egen provokation og aggression	15-520-06337
20.07.2018	Afslag på offererstatning efter opsøgende adfærd med kniv trods frifindelse for nødværge	15-520-06777
20.07.2018	Nedsættelse af erstatning efter voldsepisode grundet ansøgers egen opførsel og provokation	15-520-07016
14.07.2018	Nedsættelse af erstatning efter knivoverfald grundet egen skyld og accept af risiko ved gruppeskænderi	14-520-04428

14.07.2018	Nedsættelse af erstatning til halvdelen grundet egen skyld efter provokation og fysisk konfrontation	14-520-05433
14.07.2018	Afslag på offererstatning til tidligere bandemedlem grundet accept af risiko ved indblanding i voldsepisode	16-520-08886
12.07.2018	Afslag på erstatning til efterladte efter skuddrab grundet offerets involvering i bandemiljø og accept af risiko	14-520-05797
19.11.2015	Ret til erstatning for voldsoffer trods tidligere tilknytning til bandemiljø	13-520-00295
ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS		5
05.11.2025	Passagers krav på ulykkesforsikring efter spirituskørsel: Spørgsmål om grov uagtsomhed og kendskab til førerens beruselse	103398
10.01.2024	Passager fik medhold i dækning efter ulykke trods førerens spirituskørsel og høje hastighed	100325
06.10.2021	Ulykkesforsikring: Passager på ulovlig knallert med spirituspåvirket fører – grov uagtsomhed?	96844
07.10.2015	Afvisning af dækning for passager på spirituspåvirket knallert	88007
03.11.2003	Afvisning af ulykkesforsikringsdækning grundet grov uagtsomhed ved kørsel med spirituspåvirket fører	60475
ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
01.01.2006	Nedsættelse af arbejdsskadeerstatning på grund af spirituskørsel som retsstridig handling	U-8-06